

вѣ можемъ да земемъ отъ него, и да ѿ напечатаме дълбоко въ память-тѣ си, като помнимъ Апостолско-то совѣтуваніе, че “ трѣбува да внимаваме много на това що сме чули за да не го забравимъ ” (Евр. гл. 2). Може да ся случи да кажешъ, че нѣмашъ време да правишь толкова много нѣща, но спомни що говори Давидъ, на когото животъ-тѣ былъ много по упрознителенъ отъ животъ-тѣ на мнозина отъ насъ. “ О колко обичамъ законъ-тѣ ти ! сичкий-тѣ день є поученіе-то ми ” (Пс. 119 ; 97). “ Очи-ты ми предварятъ нощны-ты стражи за да ся поучавамъ въ слово-то ти ” (Пс. 119 ; 148). Така можешъ и ты да откупишь време-то отъ снѣ-тѣ, или като ся упражнявашъ въ занятіе-то си да преговаряшь за истинности-ты на Писаніе-то. Дължни сме да помнимъ предрѣчени-ты глаголы отъ пророцы-ты и заповѣдь-тѣ на Господни-ты Апостолы. Пакъ, превръщай мѣста отъ Писаніе-то на вопросы за испытываніе на себе си. Така когато говори Апостоль Петръ : “ расте-те въ благодать-тѣ и въ разумъ-тѣ на Господа нашего, ” пытай себе си, растѣ ли и азъ въ благодать-тѣ и въ тоя разумъ Христовъ ? Писаніе-то ще тя рѣководи въ извършаніе-то на таѣхъ толковѣхъ достословнѣхъ длѣжность. Може обаче да ся вижда забавенъ успѣхъ-тѣ ти споредъ тоя способъ на четеніе-то, но ще спечелишь много по истинно знаніе съ тоя начинъ, нежели чрезъ бързо-то прочитаніе : и на истина не четешъ само за очи,